

TERMINY SKŁADANIA WNIOSKÓW ORAZ WYDAWANIA POZWOLEŃ PRZYWOZU

Ustala się następujące terminy składania wniosków oraz wydawania pozwoleń przywozu:

1. Dla pozwoleń wydawanych 10 stycznia 2000 r. — składanie wniosku do 5 stycznia 2000 r.
2. Dla pozwoleń wydawanych 10 lutego 2000 r. — składanie wniosku do 4 lutego 2000 r.
3. Dla pozwoleń wydawanych 10 marca 2000 r. — składanie wniosku do 6 marca 2000 r.
4. Dla pozwoleń wydawanych 10 kwietnia 2000 r. — składanie wniosku do 4 kwietnia 2000 r.
5. Dla pozwoleń wydawanych 10 maja 2000 r. — składanie wniosku do 4 maja 2000 r.
6. Dla pozwoleń wydawanych 9 czerwca 2000 r. — składanie wniosku do 5 czerwca 2000 r.
7. Dla pozwoleń wydawanych 10 lipca 2000 r. — składanie wniosku do 4 lipca 2000 r.
8. Dla pozwoleń wydawanych 10 sierpnia 2000 r. — składanie wniosku do 4 sierpnia 2000 r.
9. Dla pozwoleń wydawanych 20 października 2000 r. — składanie wniosku do 13 października 2000 r.

Wzór

EWIDENCJA WYDANYCH POZWOLEŃ

Nr wniosku	Data wpłynięcia wniosku	Nazwa wnioskodawcy	Przedmiot wniosku	Data wydania pozwolenia	Numer pozwolenia	Odbiorca	Data odbioru lub wysyłki pozwolenia

1300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 grudnia 1999 r.

w sprawie wymaganych dokumentów i dowodów potwierdzających rodzaj represji i okres jej trwania oraz szczegółowego trybu postępowania przy składaniu i rozpatrywaniu wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego przysługującego osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. Nr 87, poz. 395, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i z 1999 r. Nr 28, poz. 257) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Postępowanie o przyznanie świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. Nr 87,

poz. 395, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i z 1999 r. Nr 28, poz. 257), zwanej dalej „ustawą”, wszczyna się na piśmie wniosek osoby zainteresowanej zaopiniowany przez właściwe stowarzyszenie osób poszkodowanych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, zwanego dalej „Kierownikiem Urzędu”. Do wniosku należy dołączyć dokumenty i inne dowody służące wyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy, potwierdzające fakty podlegania represjom (rodzaje, okres i miejsce), o których mowa w ustawie.

§ 2. 1. Dokumentami, o których mowa w § 1 ust. 2, są dokumenty wystawione przez powołane do tego, w zakresie ich działania, krajowe i zagraniczne organy państwowe lub inne państwowe i niepaństwowe jednostki organizacyjne, potwierdzające rodzaj, miejsce i czas trwania represji, a w szczególności przez:

- 1) Międzynarodowe Biuro Poszukiwań w Bad Arolsen (RFN),
- 2) Międzynarodowy Czerwony Krzyż i jego agendy w poszczególnych państwach,
- 3) Instytut Pamięci Narodowej — Komisja Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu,
- 4) archiwa państwowe — krajowe i zagraniczne,
- 5) muzea państwowe i samorządowe,
- 6) Centralne Archiwum Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 7) Archiwum Wschodnie w Fundacji Ośrodka „Karta” w Warszawie,
- 8) Instytut Hoovera; Uniwersytet w Stanford (USA),
- 9) Instytut Sikorskiego w Londynie (Wielka Brytania).

2. Dowodami potwierdzającymi fakty podlegania represjom (rodzaje, okres, miejsce), o których mowa w § 1 ust. 2, są oryginały lub uwierzytelnione kopie:

- 1) dokumentów wystawionych w czasie II wojny światowej przez władze niemieckie lub radzieckie, świadczących o wykonywaniu pracy przymusowej w warunkach deportacji lub w obozach pracy,
- 2) świadectwa pracy wystawione w okresie powojennym przez zakłady pracy oraz indywidualnych pracodawców lub członków ich rodzin,
- 3) zaświadczenia wydane przez władze alianckie w czasie II wojny światowej i po jej zakończeniu oraz dokumenty potwierdzające repatriację do Polski i okres represji, a w szczególności ankiety sporządzone przez placówki urzędów bezpieczeństwa publicznego przy punktach Państwowego Urzędu Repatriacyjnego i przepustki Państwowego Urzędu Repatriacyjnego,
- 4) dokumenty ewidencji ludności wytworzone bezpośrednio po zakończeniu II wojny światowej na podstawie oświadczeń wnioskodawców, a w szczególności karty osobowe i ankiety personalne z teczek dowodów osobistych.

3. Dowodami mogą być również: korespondencja z czasów II wojny światowej zawierająca pieczętki poczty niemieckiej lub radzieckiej z okresu i miejsca represji, a także oryginalne fotografie z tego okresu mające wartość dowodową.

4. Z przedłożonych dowodów powinien wynikać okres, rodzaj i miejsce represji. W przypadku przedłożenia dokumentów potwierdzających tylko datę początku represji, w uzasadnionych przypadkach można ustalić datę jej zakończenia na podstawie oświadczenia wnioskodawcy złożonego Kierownikowi Urzędu.

5. Dokumenty przedkładane w odpisie lub kopii powinny być uwierzytelnione przez organ administracji rządowej lub samorządowej, notariusza lub upoważnionego przedstawiciela stowarzyszenia, o którym mowa w § 1 ust. 1.

§ 3. 1. W przypadku stwierdzenia braku możliwości przedstawienia przez wnioskodawcę dokumentów lub innych dowodów określonych w § 2 ust. 1—3, dowodami w sprawie mogą być również oświadczenia co najmniej dwóch świadków.

2. Oświadczenia świadków powinny być złożone na piśmie, a podpisy świadków uwierzytelnione przez organ administracji rządowej lub samorządowej, notariusza lub upoważnionego przedstawiciela stowarzyszenia osób poszkodowanych, o którym mowa w § 1 ust. 1.

3. Świadkowie powinni przedstawić dowody wymienione w § 2, potwierdzające ich osobisty udział w zdarzeniach będących przedmiotem oświadczenia.

§ 4. W uzasadnionych przypadkach, gdy brak jest możliwości udokumentowania doznanej represji dowodami wymienionymi w § 2 lub 3, dowodem może być również oświadczenie wnioskodawcy lub protokół z jego przesłuchania.

§ 5. 1. Wnioski rozpatruje się w kolejności ich wpływu do Kierownika Urzędu.

2. Wnioski osób, które ukończyły 80 lat lub mają ustalone prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, oraz osób o orzeczonym znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności rozpatruje się poza kolejnością.

§ 6. Traci moc zarządzenie Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie wymaganych dokumentów i dowodów oraz szczegółowego trybu postępowania przy składaniu i rozpatrywaniu wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego, przysługującego osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Monitor Polski Nr 46, poz. 450).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *L. Komotowski*